

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10P/76/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614210254
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614210254.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci navrhovateľky U. F., rod. U., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom W. XXX, okres U. O., t. č. bytom N., G. XX, proti odporcovi B. F., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom W. XXX, okres U. O., zastúpenému JUDr. Miloslavom Hrickom, advokátom so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Ulica 1. mája 709, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej G. M. F., nar. X. X. XXXX, bytom ako odporca, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, na čas po rozvode, takto

rozhodol:

Manželstvo účastníkov konania U. F., rodenej U. a B. F., uzavreté dňa X. X. XXXX v Z. D. S., zapísané v Knihe manželstiev vo zväzku č. XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XXX, s a r o z v á d z a.

Maloletá G. M. F., nar. X. X. XXXX, sa na čas po rozvode z v e r u j e do osobnej starostlivosti odporcu, ktorý ju bude zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach.

Navrhovateľka j e p o v i n n á prispievať na výživu maloletej G. M. F., nar. X. X. XXXX, minimálnym výživným, určeným podľa § 62 ods. 3 zákona o rodine, t. j. 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v znení neskorších predpisov, mesačne, vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred, k rukám odporcu, počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvode manželstva.

Konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej W. X., nar. X. X. XXXX a maloletej S. X., nar. X. X. XXXX, s a z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 15. 12. 2014, sa navrhovateľka domáhala rozvodu manželstva s odporcom, uzavretého dňa X. X. XXXX v Z. D. S., ako aj úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej G. M. F., maloletej W. X. a maloletej S. X. tak, že sa zverujú do osobnej starostlivosti odporcu, za súčasného uloženia povinnosti platiť najnižšie možné výživné. V návrhu uviedla, že u odporcu sa jedná o prvé manželstvo, u nej o druhé manželstvo. Pred uzavretím manželstva sa im narodila dcéra G. M.. Z prvého manželstva má dcéry W. X. a S. X.. V spoločnej domácnosti s odporcom začali bývať v júni 2007, v septembri 2007 odišli za prácou do Anglicka. Odporca však nebol so životom v Anglicku spokojný, hľadal si prácu na Slovensku. Kvôli

pracovným pohovorom každý mesiac odlietal na Slovensko a keďže na pohovoroch uspel, v máji 2008 sa presťahovali na Slovensko. Následne kúpili dom. Odporca sa zamestnal na Slovensku, u viacerých zamestnávateľov však nebol spokojný a skončil zamestnanie, žili z jej úspor. Po narodení dcéry G. sa odporcovi podarilo nájsť prácu. V máji 2009 jej odporca oznámil, že sa vezmú, zorganizoval svadbu. V manželstve občas vznikali hádky kvôli deťom, odporca si nosil problémy z práce. Vznikali aj hádky kvôli peniazom, odporca sa jej opakovane vyhrážal rozvodom. Odporca sa potom rozhodol pracovať v Anglicku, dal výpoveď v práci na Slovensku, avšak po 3 týždňoch sa z Anglicka vrátil a navrhol, aby išla pracovať do Rakúska ako opatrovatelka. Odporca jej sľúbil, že sa bude jednať o prácu na 3-6 mesiacov, kým si nenájde prácu na Slovensku. Maloletá G. mala vtedy 1 rok a 8 mesiacov. Práca bola náročná, vymenila 2 krát rodinu, v ktorej opatrovala. Odporca viackrát menil prácu, chvíľu podnikal. Začali medzi nimi vznikať veľké hádky, chcela ukončiť prácu opatrovatelky kvôli deťom. Odporca ju nezasväcoval do vecí týkajúcich sa rekonštrukcie domu, robil úkony, do ktorých nemala náhľad, cítila sa oklamaná, neinformovaná. Bola nešťastná a jedného dňa po hádke mu povedala, že cíti veľké odcudzenie, nepochopenie. Odporca sa chcel čo najskôr rozviesť, celé mesiace sa hádali. Hákali sa aj pred deťmi. Keď bola v práci v Rakúsku, žili si odporca s deťmi vo svojom rytme, keď bola doma, riešili problémy, ktoré s nakopili počas jej neprítomnosti. Započala piaty rok práce opatrovatelky v Rakúsku. U jej dcéry sa začali prejavovať aj výchovné problémy. Doma sa necíti dobre, je vyhorená, unavená. Nakoľko deti vyrastajú celý život spolu s odporcom, pre ich citový, morálny, duševný a fyzický vývoj je vhodné, aby sa nerozdeľovali a zostali v starostlivosti odporcu, nakoľko mal na ich výchovu najväčší vplyv počas posledných 5 rokov. K 1. 1. 2015 bude nezamestnaná, bez príjmu, preto navrhla ustanoviť výživné v minimálnej výške.

Odporca s rozvodom manželstva súhlasil. Rovnako súhlasil s úpravou výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej G. M.U. F. na čas po rozvode manželstva tak, že sa zveruje do jeho osobnej starostlivosti, s právom maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, za súčasného určenia minimálneho výživného.

Právny zástupca odporcu uviedol, že vzťahy medzi manželmi sú vážne a trvalo rozvrátené, preto navrhol manželstvo účastníkov rozviesť. Maloletú G. M. navrhol zveriť do osobnej starostlivosti odporcu a určiť minimálne výživné. Stretávanie navrhol neupravovať, keďže vzhľadom na zistený skutkový stav to nie je potrebné.

Kolízny opatrovník maloletej navrhol pre prípad rozvodu maloletú zveriť do osobnej starostlivosti odporcu, s právom maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Výživné navrhol určiť vo výške minimálneho výživného, nakoľko nie je preukázaný príjem navrhovateľky.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti navrhovateľky, ktorej bolo predvolanie na súdne pojednávanie doručené náhradným spôsobom doručenia podľa § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľka v podanom návrhu uviedla, že sa vzdáva práva zúčastniť sa na súdnom pojednávaní a požiadala o ustanovenie opatrovníka, nakoľko nemá žiadnu doručovaciu adresu. V konaní, vedenom pod sp. zn. 9P/100/2014, navrhovateľka oznámila súdu ako korešpondenčnú adresu N., G. XX. Súd preto navrhovateľke doručil predvolanie na súdne pojednávanie na uvedenú adresu, odkiaľ sa vrátila zásielka neprevzatá v úložnej lehote. Súd preto vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľky, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Odporca pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že s navrhovateľkou sa zoznámili v roku 2007, začali spolu žiť, odišli do Anglicka. Keďže tam nebol spokojný, mali úmysel ísť do Kanady. Navrhovateľka však zistila, že je tehotná, preto sa vrátili na Slovensko. Bolo to aj v súvislosti s tým, že v Anglicku už spokojný nebol. Nie je pravda, že by bol bez príjmu. Je pravda, že menil zamestnania, vždy však išiel z roboty do roboty. Pracoval u rôznych zamestnávateľov. Potom odišiel do Anglicka, kde bol asi jeden mesiac, avšak keď videl, ako sa tam situácia zmenila, vrátil sa na Slovensko. Aj po návrate na Slovensko stále pracoval. Našiel si aj prácu na polovičný úväzok, chodil na nočné. Keď mal nižší príjem, prosil navrhovateľku, aby časť hypotéky prevzala na prechodnú dobu ona. Navrhovateľka bola na materskej dovolenke do mája 2010, odvtedy začala chodiť do Rakúska. Od roku 2008 do roku 2010 žili z jeho

príjmu z pracovného pomeru a z navrhovateľkinej materskej. Navrhovateľku poprosil, či by neskúsila pracovať v zahraničí, jednalo sa teda o spoločné rozhodnutie. Asi pred 2 rokmi navrhovateľku žiadal, aby skončila s prácou v zahraničí, ona však už s týmto nesúhlasila, povedala, že takýto štýl života jej vyhovuje. Navrhovateľka pracovala na 3-týždňové, neskôr na 2-týždňové turnusy. Keď prišla domov, všetko bolo v poriadku. Potom si však všimol, že začala často chodiť na internet. V júni 2014 odišla na turnus do zahraničia, keď mala prísť, poslala mu na účet peňažné prostriedky, aby povyplácal práce na stavbe. V deň príchodu mu telefonovala, že si potrebuje dať voľno, keďže má naštrbené vzťahy s rodičmi, on jej doporučil dovolenku. Po týždni mu však oznámila, že na výlete nebola sama, bol tam s ňou iný muž, s ktorým má intímny vzťah. Navrhovateľka sa k nemu už nevrátila, neprišla si ani po deti, preto sa po deti vrátil a odvtedy sú deti s ním. S deťmi sa spočiatku kontaktovala telefonicky, momentálne sa už s nimi nekontaktuje. On s ňou v kontakte nie je. Mimomanželskú známosť počas trvania manželstva nemal. Býva v rodinnom dome s 3 deťmi. Príjem má z pracovného pomeru. Hypotéku platiť prestal. Výdavky na bývanie sú 140 eur mesačne na kúrenie, vodu, elektriku, 50 eur mesačne na internet, telefón, televízor. Platí výdavky aj maloletej S. a W.. Maloletá G.Í. chodí do 1. triedy základnej školy, v škole sa stravuje, kde je výdavok 0,99 eura za jeden obed. Navštevuje školskú družinu, kde je výdavok 3,32 eura mesačne. Je zdravá, pravidelne neužíva žiadne lieky. Navštevuje základnú umeleckú školu, kde je výdavok na cestovné a poplatok 40 eur polročne. Spláca úver vo výške 90 eur mesačne, ktorý bol použitý na zabezpečenie kúrenia v dome.

Okrem výsluchu odporcu súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to lustráciou účastníkov v databáze Sociálnej poisťovne, sobášnym listom účastníkov, rodným listom maloletej G. M. F., potvrdením o príjme odporcu, správami Úradu práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, správou kolízneho opatrovníka o prešetrení pomerov v rodine odporcu a obsahom pripojených spisov Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 9P/3/20105 a 9P/100/2014, zistiac nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľka a odporca uzavreli manželstvo dňa X. X. XXXX v Z. D. S.. U navrhovateľky sa jedná o druhé manželstvo, u odporcu o prvé manželstvo. Účastníkom sa dňa X. X. XXXX narodila G. M. F..

Navrhovateľka nemá evidovaného odvádzateľa zákonného poisťného v databáze Sociálnej poisťovne. Podľa správy Úradu práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš nie je a ani nebola evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nie je príjemcom pomoci v hmotnej núdzi, nie je poberateľkou peňažného príspevku na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia. V období do 31. 12. 2014 jej bol vyplácaný prídavok na deti, a to na maloletú G. M. F., na maloletú W. X. a na maloletú S. X.. Má 3 vyživovacie povinnosti.

Odporca je zamestnaný v obchodnej spoločnosti Z. A. V. Ž., V.. Z., s priemerným čistým mesačným príjmom 854,77 eura, vrátane daňového bonusu. Má 1 vyživovaciu povinnosť.

Kolízny opatrovník maloletej G. M. F. v správe o prešetrení pomerov uviedol, že maloletá býva v W., spolu so svojím otcom a dvoma staršími sestrami z matkinho prvého manželstva. Bývajú v 2-izbovom staršom zrekonštruovanom rodinnom dome, ktorý je vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky. Dom je zariadený potrebným nábytkom, je čistý, útulný. Maloletá G. M. má spoločnú izbu s otcom. Má tam priestor s množstvom hračiek. Dievčatá pomáhajú odporcovi pri domácich prácach, varení, aj v starostlivosti o najmladšiu sestru. W. V. S. majú veľmi dobrý citový vzťah k matkinmu manželovi. Maloletá G. M. navštevuje 1. ročník Základnej školy v W., je to veselé, komunikatívne dieťa, ktoré má veľmi dobrý vzťah so svojím otcom a sestrami. Matka maloletých detí sa od júna 2014 s deťmi, ani s manželom, nekontaktuje, zdržiava sa na neznámom mieste, o deti nejaví záujem. Z uvedeného dôvodu je vedené konanie o zverenie maloletých detí X. do náhradnej osobnej starostlivosti.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 9P/3/2015, súd zistil, že navrhovateľ B. F. podal dňa 16. 1. 2015 na súde návrh na rozvod manželstva s odporkyňou U. F. a na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej G. M. F. na čas po rozvode manželstva. Uznesením zo dňa 29. 1. 2015, č. k. 9P/3/2015-10, bolo konanie zastavené, z dôvodu prekážky začatého konania (konania vedeného pod sp. zn. 10P/76/2014).

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 9P/100/2014, súd zistil, že rozsudkom zo dňa 13. 2. 2015, č. k. 9P/100/2014-131, súd v právnej veci starostlivosti o maloleté deti Dominiku Urbanovú, Veroniku Urbanovú a Kristínu Júliu F., zastavil konanie o náhradnú osobnú starostlivosť O. L. T. o maloletú S. X., maloleté deti W. X. a S. X. zveril do náhradnej osobnej starostlivosti B. F., s právom maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach, za súčasného uloženia povinností matke maloletých detí prispievať na výživu maloletých detí minimálnym výživným, otcovi maloletých detí uložil povinnosť prispievať na výživu maloletých detí taktiež minimálnym výživným, nad výchovou maloletej S. X. určil dohľad, maloletú G.D. M. F. zveril do osobnej starostlivosti otca, s právom maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach a matke uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou minimálneho výživného. Rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine, súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine, súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd návrhu navrhovateľky vyhovel a manželstvo účastníkov konania rozviedol, nakoľko mal preukázané, že vzťahy medzi manželmi sú vážne a trvalo rozvrátené, manželstvo účastníkov neplní svoj účel a nie je ani predpoklad obnovenia manželského spolužitia. Navrhovateľka v podanom návrhu podrobne opísala dôvody, ktoré ju viedli k podaniu návrhu na rozvod manželstva, preto súd z uvedených tvrdení pri ustálení rozvratu vzťahov medzi manželmi ako aj jeho príčin vychádzal. Odporca na súdnom pojednávaní vážny a trvalý rozvrat vzájomných vzťahov, ako aj nemožnosť obnovenia manželského spolužitia potvrdil. Svedčí o tom aj skutočnosť, že sám si podal návrh na rozvod manželstva, o ktorom však bolo konanie, pre prekážku začatého konania, zastavené. Navrhovateľka v podanom návrhu poukázala na vzájomné citové odcudzenie, ku ktorému došlo v dôsledku straty dôvery k odporcovi, keďže odporca ju dostatočne neinformoval najmä o finančnej situácii rodiny, nákladoch na rekonštrukciu rodinného domu. K odcudzeniu prispievala aj skutočnosť, že pracovala v zahraničí, pričom v čase, keď sa vracala do spoločnej domácnosti s odporcom, sa prestala cítiť komfortne, naopak, pociťovala citové odcudzenie nielen zo strany odporcu, ale aj detí. Poukázala tiež na skutočnosť, že odporca často striedal zamestnania, pričom finančná záťaž v starostlivosti o rodinu spočívala na nej. Odporca s rozvodom manželstva jednoznačne súhlasil, potvrdil citové odcudzenie vo vzťahu k navrhovateľke, ktorého vyvrcholením bol odchod navrhovateľky zo spoločnej domácnosti v júni 2014. Poprel, že by dostatočne nezabezpečil finančne rodinu. Pokiaľ aj častejšie menil zamestnania, vždy sa snažil pracovať, a to aj na polovičný úväzok, v nočných zmenách, aby tak zabezpečil finančné potreby rodiny. Podľa neho boli vzťahy v rodine harmonické až do júna 2014, kedy navrhovateľka telefonicky oznámila, že do spoločnej domácnosti sa nevráti a že má intímny vzťah s iným mužom. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že manželstvo účastníkov je v súčasnosti už len formálnym zväzkom, ktorý neplní žiadnu zo svojich funkcií. Manželia od júna 2014 nežijú v spoločnej domácnosti, nevychováajú spolu maloleté deti, nie sú si oporou, pomocou, absolútne spolu nekomunikujú, nie sú v žiadnom kontakte. Navrhovateľka istý čas po odchode zo spoločnej domácnosti udržiavala telefonický kontakt s maloletými deťmi, v súčasnosti však už nekontaktuje ani maloleté deti, ktoré ponechala v starostlivosti odporcu. Príčiny rozvratu vzťahov medzi manželmi spočívali v ich vzájomnom odcudzení, ku ktorému došlo v dôsledku rozdielnych názorov manželov na základné otázky

existencie manželstva a rodiny. Je nepochybné, že k vzájomnému citovému odcudzeniu účastníkov prispel aj výkon práce navrhovateľky v zahraničí, keď manželia v dôsledku uvedenej skutočnosti neriešili každodenné problémy manželstva a rodiny, trávili spolu málo času, neriešili výchovné problémy detí, čo opätovne prehĺbovalo ich citové odcudzenie. Uvedená situácia vyvrcholila až odchodom navrhovateľky zo spoločnej domácnosti. Rozvod manželstva nebude ani v rozpore so záujmami maloletej G. M., ktorá má právo vyrastať v pokojnom a harmonickom rodinnom prostredí. Uvedené prostredie by nepochybne v domácnosti účastníkov, vzhľadom na charakter ich vzťahov, zabezpečené nebolo. Navrhovateľka sama v návrhu poukázala na to, že medzi ňou a odporcom často vznikali hádky, ktoré sa odohrávali aj pred maloletými deťmi. Navyše, maloleté deti sú na vzniknutú situáciu už čiastočne adaptované, keďže s navrhovateľkou nežijú v spoločnej domácnosti už viac ako pol roka, osobnú starostlivosť o maloleté deti zabezpečuje v plnom rozsahu odporca.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa Zákona o životnom minime.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 2 písm. c) zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, v znení platnom od 1. 7. 2014, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 90,42 eura mesačne, ak ide o zaopatrené nepľnoleté dieťa alebo o nezaopatrené dieťa.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd zveril maloletú G. M. F. na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti odporcu, nakoľko to zhodne navrhli všetci účastníci konania a súčasne je uvedená úprava v súlade so záujmami maloletej. Sama navrhovateľka v podanom návrhu navrhla zveriť maloleté dieťa do osobnej starostlivosti odporcu, v konaní vedenom Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 9P/100/20104 už bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti odporcu, s uvedenou úpravou súhlasil aj kolízny opatrovník. Odporca zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa od odchodu navrhovateľky zo spoločnej domácnosti, v starostlivosti odporcu neboli tvrdené, ani zistené žiadne nedostatky. V súlade s úpravou osobnej starostlivosti súd zveril aj zastupovanie a správu majetku maloletej v bežných veciach odporcovi, prihliadajúc najmä k existujúcemu faktickému stavu, keď navrhovateľka odišla zo spoločnej domácnosti a s maloletými deťmi kontakt neudržiava. Súd určil navrhovateľke povinnosť prispievať na výživu maloletej G. M. F. minimálnym výživným, prihliadajúc ku skutočnosti, že navrhovateľka v návrhu tvrdila, že nemá žiaden príjem, čo vyplynulo aj z lustrácie navrhovateľky v Sociálnej poisťovni, kde nemá evidovaného žiadneho odvádzateľa zákonného poistného, zo správ Úradu práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, z ktorých vyplynulo, že navrhovateľka nie je evidovaná ako nezamestnaná a nie je príjemcom sociálnych dávok, ani štátnych dávok. S určením minimálneho výživného súhlasil aj odporca a kolízny opatrovník maloletej. Súd stretávanie navrhovateľky s maloletou neupravil, nakoľko navrhovateľka to v návrhu nežiadala, rovnako to nežiadal odporca na súdnom pojednávaní.

Podľa § 83 Občianskeho súdneho poriadku, začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie.

Podľa § 113 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode.

Podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku, kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku, ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej W. X. V. S. X. zastavil, nakoľko mal preukázané, že o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k uvedeným deťom prebieha iné konanie, a to pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš, pod sp. zn. 9P/100/2014, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené, je teda vo veci daná prekážka začatého konania. Navyše, predmetom konania o rozvod manželstva môže byť len úprava výkonu rodičovských práv a povinností k deťom, pochádzajúcim z manželstva. Predmetom konania teda nemohla byť úprava výkonu rodičovských práv a povinností k deťom navrhovateľky.

Podľa § 144 Občianskeho súdneho poriadku, účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov alebo ich časti, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovaným zákonným ustanovením, podľa ktorého v konaní o rozvod manželstva účastníci zásadne nemajú právo na náhradu trov konania. Súd nemal preukázané, že by pomery účastníkov resp. okolnosti prípadu odôvodňovali priznanie náhrady trov konania niektorému z nich.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.

Podľa § 27 ods. 1 Zákona o rodine, manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.